

สรุปผลการสัมมนาไตรภาคี

รับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ.

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐

สำนักแรงงานสัมพันธ์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ขอรายงานสรุปผลการดำเนินงาน
ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. การสัมมนาดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมสัมมนาประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ฝ่ายบริหาร และฝ่ายลูกจ้าง ในภาครัฐวิสาหกิจ ข้าราชการจำนวน ๒๓๓ คน โดยมีนายอภิญญา สุจิตตานันท์ รองอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นประธานเปิดการสัมมนาและอภิปราย เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. และนายอนันต์ บัวเรewart ผู้อำนวยการสำนักแรงงานสัมพันธ์ เป็นผู้กล่าวรายงาน

๒. การสัมมนาในช่วงเช้า เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๐.๐๐ น. เป็นการบรรยายเรื่อง สาระสำคัญร่างพระราชบัญญัติ แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. (ฉบับที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน) โดยนายณรงค์ฤทธิ์ วรรณโศ ผู้อำนวยการกลุ่มงานพัฒนากฎหมาย กองนิติการ เป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความเป็นมาและรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาเข้าใจสาระสำคัญและเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

๓. ช่วงที่สอง เวลา ๑๐.๓๐ – ๑๒.๓๐ น. เป็นการอภิปราย เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. มีผู้เข้าร่วมอภิปราย ๔ คน ประกอบด้วย นายอนุชิต ถูปเหลือง ผู้แทนสหพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจ แห่งประเทศไทย นายประกอบ ปริมล ผู้แทนสมาชิกแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ นายทรงพล อาทรสุรัสสุข ผู้แทนกลุ่มงานประสานงานบุคคลรัฐวิสาหกิจ และนายอภิญญา สุจิตตานันท์ รองอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน โดยมีนายพัฒนาชาติ ชุมทอง ผู้อำนวยการกลุ่มงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เป็นผู้ดำเนินการอภิปราย โดยผู้เข้าร่วมอภิปรายแต่ละท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฯ ดังนี้

๓.๑ นายอนุชิตฯ ได้อภิปรายให้ความเห็นว่า พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗ ได้มีการใช้บังคับมาประมาณ ๑๗ ปี ซึ่งสมควรที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. มีหลักการเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการรวมกลุ่มขององค์กรฝ่ายลูกจ้างที่เดิมสามารถกลุ่มจัดตั้งสหภาพแรงงาน และมีการเพิ่มเติมให้ฝ่ายลูกจ้างสามารถจัดตั้งสหพันธ์แรงงาน และสถาปองค์กรลูกจ้างได้ รัฐวิสาหกิจหนึ่งแห่งสามารถจัดตั้งสหภาพแรงงานได้มากกว่าหนึ่งสหภาพแรงงาน มีการปรับเพิ่มคณะกรรมการจากเดิมมี ๑ คน เป็น ๓ คน จะทำให้ลูกจ้างได้รับประโยชน์มากขึ้น เนื่องจากการพิจารณาเรื่องต่างๆ จะมีความรวดเร็ว คล่องตัวมากยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้ การได้มาซึ่งผู้แทนของกรรมการจะต้องไปร่วมสืบ กรรมการควรรู้ถึงสิทธิ หน้าที่ของตนเองและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต นอกจากนี้จะต้องคำนึงถึงหลักนิติรัฐและนิติธรรมด้วย

๓.๒ นายประกอบฯ ได้อภิปรายให้ความเห็นว่า สมาชิกแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ต้องการให้มีการรวมกฎหมายแรงงานสัมพันธ์ในภาคเอกชนและภาครัฐวิสาหกิจเป็นกฎหมายฉบับเดียวกันเมื่อ晚เข้า ก่อนปี ๒๕๖๘ จึงประสงค์ให้กระทรวงแรงงานบททวนร่างกฎหมายดังกล่าวใหม่ และร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ให้สิทธิประโยชน์และลูกจ้างปิดงานหรือนัดหยุดงาน ซึ่งในความเป็นจริงเรื่องการปิดงานและการนัดหยุดงาน สำหรับในภาครัฐวิสาหกิจไม่เคยเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้น นอกเหนือนี้ยังต้องการให้รัฐบาลให้สัตยาบันรับรองอนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๘๘ ซึ่งอนุสัญญาทั้งสองฉบับนี้เป็นอนุสัญญาที่ให้

ความคุ้มครองลูกจ้างในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรอง โดยการให้สัตยาบันอนุสัญญาดังกล่าวไม่จำต้องมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายก่อน ซึ่งหากประเทศไทยมีการให้สัตยาบันอนุสัญญาแล้วจะมีผลตี เช่น ลูกจ้างมีค่าจ้างสวัสดิการที่ดีขึ้น ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจในสังคม มีการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น และประเทศไทยจะไม่ถูกกีดกันทางการค้า เป็นต้น

๓.๓ นายทรงพลฯ ได้อภิปรายให้ความเห็นว่า การแก้ไขพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจ สัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ มีหลักการและเหตุผลเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๙๙ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการปิดงาน การนัดหยุดงาน ผลของข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างกรณีที่มีลูกจ้างที่เป็นสมาชิกสภาพแรงงานเกินสองในสาม ของลูกจ้างทั้งหมดให้ถือว่าข้อตกลงนี้มีผลผูกพันนายจ้างและลูกจ้างทุกคน สำหรับเรื่องการกระทำอันไม่เป็นธรรมนั้น ร่างกฎหมายฉบับใหม่ให้ความคุ้มครองดังต่อไปนี้ การจัดตั้งสภาพแรงงาน สถาบันแรงงาน และสภาพการลูกจ้าง ซึ่งหากกฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับจะก่อให้เกิดประโยชน์กับทุกฝ่าย

๓.๔ นายอภิญญา ได้อภิปรายให้ความเห็นว่า กรมมีการตั้งคณะกรรมการซึ่งเป็นไตรภาคีเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวมีหลักการเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๘๗ ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและคุ้มครองสิทธิในการรวมตัว และอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๙๙ ว่าด้วยสิทธิในการรวมตัว และการร่วมเจรจาต่อรอง ซึ่งกฎหมายฉบับปัจจุบันก็มีหลักการที่สอดคล้องกับหลักการของอนุสัญญาดังกล่าวอยู่แล้วหลายประการ เช่น มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้นายจ้างเลิกจ้างหรือกระทำการใดๆ อันอาจเป็นผลให้ลูกจ้างไม่สามารถทำงานต่อไปได้ เพราะเหตุที่ลูกจ้างได้ดำเนินการขอจัดตั้งสภาพแรงงาน สถาบันแรงงาน หรือเข้าเป็นสมาชิกสภาพแรงงาน มาตรา ๓๗ ห้ามนายจ้างเลิกจ้างหรือโยกย้ายหน้าที่การงานของกรรมการอนุกรรมการ หรือสมาชิกสภาพแรงงาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้อง และในร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ ก็เพิ่มความคุ้มครองให้แก่ลูกจ้างมากยิ่งขึ้น และหลังจากการรับฟังความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสัมมนาในวันนี้แล้ว กรมจะรวบรวมความเห็นจากการสัมมนาเพื่อนำไปปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. จากนั้นจะเสนอร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ไปยังคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวง ก่อนเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีและสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) รวมทั้งสร้างความรับรู้ให้แก่ประชาชน นายจ้าง ลูกจ้าง และผู้ที่เกี่ยวข้องให้ทราบถึงกฎหมายฉบับใหม่ที่จะมีผลใช้บังคับต่อไป

๓.๕ โดยในระหว่างการอภิปรายช่วงท้าย ผู้เข้าร่วมการสัมมนาที่เป็นสมาชิกของสถาบันแรงงานรัฐวิสาหกิจจำนวนหนึ่งได้ขอแสดงความคิดเห็นร่วมว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ยังไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาแรงงานทั้งสองฉบับ กฎหมายแรงงานสัมพันธ์ควรมีเพียงฉบับเดียวเป็นการรวมภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจเข้าด้วยกัน จึงขอคัดค้านโดยขอให้กรมทบทวนให้นำร่างพระราชบัญญัตินี้ไปรวมกับร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ตามที่คณะกรรมการสมานฉันท์ได้เคยเสนอไว้ ก่อนเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีและสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และได้แสดงตนในเชิงสัญลักษณ์ว่าไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้งฉบับโดยพร้อมกันออกจากห้องประชุม และไม่เข้าร่วมการแบ่งกลุ่มอภิปรายเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการสัมมนาในช่วงป่าย

๔. การแบ่งกลุ่มอภิปรายเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการสัมมนาที่เหลืออยู่ ผลการสัมมนาในภาพรวมผู้เข้าร่วมสัมมนาส่วนใหญ่เห็นพ้องด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจ สัมพันธ์ พ.ศ. คือ

๔.๕ กระบวนการยื่นข้อเรียกร้องเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างและการจัดทำข้อตกลง
เกี่ยวกับสภาพการจ้างมีความชัดเจน เช่น การกำหนดระยะเวลาข้อเรียกร้อง/แก้ไขเพิ่มเติมข้อตกลงฯ ได้ภายใน
เวลา ๖๐ วันก่อนข้อตกลงเดิมจะสิ้นสุดลง

๔.๖ วิธีระงับข้อพิพาทแรงงาน กำหนดให้การระงับข้อพิพาทแรงงานมีทางเลือกมากขึ้น
เพื่อให้ข้อพิพาทแรงงานยุติลงด้วยความพอใจของทั้งสองฝ่าย และให้สอดคล้องตามอนุสัญญาขององค์การ
แรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๙๘ เกิดความยืดหยุ่นตามกระบวนการแรงงานสัมพันธ์
รวมถึงกำหนดหลักการใหม่ให้ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาสภาพการจ้าง
ที่เกี่ยวกับการเงิน มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลแรงงานได้ภายใน ๓๐ วัน และการนำคดีไปสู่ศาลไม่เป็นการทุเลา
การปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการดังกล่าว

๔.๗ การใช้สิทธิปิดงานและการนัดหยุดงาน เป็นการกำหนดให้สอดคล้องกับอนุสัญญาของ
องค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๙๘ และเห็นด้วยในกรณีที่ใช้สิทธิปิดงาน/นัดหยุดงาน
ในงานที่เป็นบริการสาธารณะต้องจัดให้มีบริการขั้นต่ำเท่าที่จำเป็น เพื่อบรรเทาความเสียหาย/ลดผลกระทบ
ที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนทั่วไปได้เกี่ยวข้องด้วย

๔.๘ การจัดตั้งองค์กรลูกจ้าง เน้นว่าการจัดตั้งสหภาพแรงงานสามารถดำเนินการได้ง่ายขึ้น
เพื่อให้สอดคล้องตามอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๙๘ นอกจากนี้กำหนดให้
สหภาพแรงงานตั้งแต่สองสหภาพแรงงานขึ้นไปอาจรวมกันจัดตั้งเป็นสหพันธ์แรงงานได้ และสหพันธ์แรงงาน
อาจเข้าเป็นสมาชิกสหภาพองค์กรลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ได้ รวมถึงสหภาพแรงงานหรือ
สหพันธ์แรงงานไม่น้อยกว่าสิบแห่งอาจตั้งเป็นสหภาพองค์กรลูกจ้างได้เช่นเดียวกับร่างกฎหมายแรงงานสัมพันธ์
นอกเหนือจากการรวมเป็นสมาชิกของสหภาพองค์กรลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์แล้ว เป็น
ทางเลือกอีกช่องทางหนึ่งของการรวมตัวกัน

๔.๙ กำหนดการคุ้มครองลูกจ้างจากการกระทำการทำอันไม่เป็นธรรมมากขึ้น ตั้งแต่ขณะที่ลูกจ้าง
กำลังจะกระทำการจัดตั้งสหภาพแรงงานหรือเข้าเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน

๔.๑๐ แต่อย่างไรก็ตาม จากการรับฟังความคิดเห็นโดยจัดแบ่งเป็นกลุ่มของฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง
ทั้งสองกลุ่มมีข้อกังวลหลายประการในประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

๔.๑๑ ความคิดเห็นของกลุ่มฝ่ายนายจ้าง ฝ่ายบริหารรัฐวิสาหกิจ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
เช่น ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง และผู้แทนศาลแรงงานกลาง ทั้งสิ้น^{๒๕}
จำนวน ๕๒ คน โดยมีความคิดเห็นว่า

- การประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. เพื่อให้
สอดคล้องกับอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ควรผ่อนปรนการบังคับใช้โดยเป็นการปรับปรุง
พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙ เนพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้สิทธิปิดงาน/นัดหยุดงาน สำหรับ
การจัดตั้งสหภาพแรงงานในแต่ละรัฐวิสาหกิจ ควรมีได้เพียงสหภาพแรงงานเดียว โดยคงตามพระราชบัญญัติ

แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ เช่นเดิม โดยไม่ควรนำเรื่องอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศมาเป็นข้อผูกมัดว่าประเทศไทยจะต้องดำเนินการตามองค์กรแรงงานระหว่างประเทศทุกเรื่อง

- ควรกำหนดนิยามของคำว่า สภาพการจ้างที่เกี่ยวกับการเงิน และควรเพิ่มเติมนิยามคำว่า ลูกจ้าง ให้เกิดความชัดเจนและสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ.

- การตั้งผู้แทนการเจรจาและการเจรจาข้อเรียกร้อง ควรกำหนดระยะเวลาเป็นส่วนวันทำการ

- การจัดตั้งคณะกรรมการในระบบไตรภาคี ควรมีเพียงคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจ สัมพันธ์เพียงคณะเดียว แต่หากจะมี ๓ คณะตามที่ร่างไว้ก็ควรกำหนดสัดส่วนของกรรมการในแต่ละคณะให้มีจำนวนผู้แทนที่เท่ากันระหว่างภาคราชการ ฝ่ายนายจ้าง และฝ่ายลูกจ้าง โดยเฉพาะในคณะกรรมการพิจารณาสภาพการจ้างที่เกี่ยวกับการเงิน มิใช่นั้นการปรับปรุงสภาพการจ้างที่เกี่ยวกับการเงินของรัฐวิสาหกิจจะมีโอกาสได้รับการพิจารณาอยู่มาก

- การดำเนินงานของคณะกรรมการกิจการสัมพันธ์ ควรกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับ การประชุม การเลื่อนการประชุม และอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน โดยเฉพาะในมาตรา ๔๗ (๑) และ (๒) ควรตัดออกไป ไม่ควรให้มีอำนาจหน้าที่ทับซ้อนกับอำนาจการบริหารงานของฝ่ายบริหาร

- การมีคำสั่งเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมตามมาตรา ๘๖ ในกรณีให้จ่ายค่าเสียหาย ควรกำหนดด้วยการติดตอกันเป็นวันต่อวัน และควรกำหนดนิยามของคำว่า ขัดขวาง ตามมาตรา ๘๔ (๓) ด้วย เพื่อให้เกิด ความชัดเจน ลดปัญหาการตีความ

๕.๒ ความคิดเห็นของกลุ่มฝ่ายลูกจ้าง สภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง มีความคิดเห็นว่า

- การกำหนดให้สภาพแรงงานที่มีสิทธิยื่นข้อเรียกร้องได้ต้องมีจำนวนสมาชิกซึ่งเป็น ลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบของจำนวนลูกจ้างทั้งหมด

- การใช้สิทธิอันดหยุดงาน ควรกำหนดให้ทั้งนายจ้างและลูกจ้างร่วมกันจัดทำบริการชั่วคราว

- ควรเพิ่มผู้แทนฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้างในคณะกรรมการพิจารณาสภาพการจ้าง ที่เกี่ยวกับการเงิน

- ควรกำหนดให้รัฐวิสาหกิจ ๑ แห่ง มีเพียง ๑ สภาพแรงงานเท่านั้น

- ข้อความที่มีการกำหนดไว้ในข้อบังคับของสภาพแรงงานมีมากเกินไป ควรมีการตัดออก ในบางประเด็น เช่น ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณสมบัติของอนุกรรมการและการแต่งตั้งอนุกรรมการ

- ในมาตรา ๖๒ ควรเพิ่มกรณีลูกจ้างซึ่งเป็นกรรมการสภาพแรงงานลาเพื่อไปดำเนิน กิจการของสภาพแรงงานตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสภาพแรงงาน

- ในมาตรา ๖๓ (๖) นัดหยุดงานมีเมื่อข้อพิพาทแรงงานที่ตกลงกันไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม ทั้งนี้ ต้องมีค่าແນนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมดของสภาพแรงงานนั้น และต้องลงคะแนนเสียงเป็นการลับ แก้ไขเป็น “นัดหยุดงานเมื่อมีข้อพิพาทแรงงานที่ตกลงกันไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม และต้อง ลงคะแนนเสียงเป็นการลับ”

- ในมาตรา ๔๓ วรรคสอง ในการนี้ที่ไม่มีสหภาพแรงงานในรัฐวิสาหกิจ หรือในระหว่างที่สหภาพแรงงานได้ต้องเลิกไปตามมาตรา ๖๙ หรือกรณีมีสหภาพแรงงานมากกว่าหนึ่งสหภาพแรงงานในรัฐวิสาหกิจให้ให้รัฐวิสาหกิจนั้นจัดให้ลูกจ้างที่มิใช่ฝ่ายบริหารเลือกตั้งผู้แทนฝ่ายลูกจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งประกาศกำหนด มีจำนวนเท่ากับจำนวนผู้แทนฝ่ายนายจ้างเข้าร่วมเป็นกรรมการ แก้ไขเป็น “ในการนี้ที่ไม่มีสหภาพแรงงานในรัฐวิสาหกิจ หรือในระหว่างที่สหภาพแรงงานได้ต้องเลิกไปตามมาตรา ๖๙ หรือกรณีมีสหภาพแรงงานมากกว่าหนึ่งสหภาพแรงงานในรัฐวิสาหกิจให้ให้รัฐวิสาหกิจนั้นจัดให้ลูกจ้างที่มิใช่ฝ่ายบริหารเลือกตั้งผู้แทนฝ่ายลูกจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งประกาศกำหนด หรือให้สหภาพแรงงานเสนอผู้แทนฝ่ายลูกจ้างซึ่งแต่งตั้งจากสมาชิกของสหภาพแรงงานในรัฐวิสาหกิจนั้นตามสัดส่วนของจำนวนสมาชิกของแต่ละสหภาพแรงงาน มีจำนวนเท่ากับจำนวนผู้แทนฝ่ายนายจ้างเข้าร่วมเป็นกรรมการ” เนื่องจากเพื่อป้องกันปัญหาการแทรกแซงจากฝ่ายบริหาร และป้องกันปัญหาความขัดแย้งของสหภาพแรงงานในการนี้ที่มีมากกว่าหนึ่งสหภาพแรงงาน

- ในมาตรา ๑๗ (๒) และร่างมาตรา ๘๕ (๔) ละเอียดหน้าที่เป็นเวลาสามวันทำงานติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร แก้ไขเป็น “ละเอียดหน้าที่เป็นเวลาสิบห้าวันทำงานติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร”

- บทกำหนดโทษตามร่างพระราชบัญญัติฯ ความมีการปรับแก้เป็นอัตราไทยที่ให้อิบดี มีจำนวนเปลี่ยนเทียบได้